

2017. gadā "Baptistu Vēstnesis" aicina kopīgi lasīt Jauno Derību, iepazīstot un iepazīmājot tā saucamās "cits citam" un "viens otram" pavēles. Tās ir pavēles, kurās Jēzus un Jaunās Derības autori ietvēruši Dieva norādījumus kristiešu savstarpējām attiecībām draudzē un mūsu uzvedībai plašākā sabiedrībā. Katru mēnesi aplūkosim vienu pavēli. Pārdomās par tām dalīsies mūsu draudžu garīdznieki.

Mīlēt kā Jēzus mīlētiem

Bībelē ir daudzas tā saucamās "cits citu" un "viens otru" pavēles. Jaunajā Derībā vien to ir vairāk nekā 50. Tās ir neatņemama kristieša dzīves daļa, kuru sākam nojaust, iepazīstot Dieva vārdu. Pavēles, kā izturēties "vienam pret otru" un "citam pret citu", Bībelē ir saistītas ar kalpošanu citiem cilvēkiem. Neviens nepiedzimst ar dabīgu spēju kalpot citiem. Mēs vairāk uzmanības pievēršam sev, nevis citiem.

Mēs visi skatāmies egoistiski uz sevi, kad sagaidām, lai citi šīs pavēles pilda savā attieksmē pret mums. Lai cik pasaule runātu par to, ka "tu to esi pelnījis" vai "tas apliecinās, ka esi ievērots un novērtēts", šādas frāzes nenāk no Bībeles. Ja citu kalpojošā rīcība pret tevi būs apliecinājumi, kas uzlabos tavu pašsajūtu un pārliecību par gatavību kalpošanai, tad viņi tikai baros tavu egoismu.

Mēs skatāmies egoistiski uz sevi arī tad, kad cenšamies sevi piespiest pildīt šīs pavēles. Tad mēs esam likuši centrā sevi un sākam mērīt savus panākumus. Taču ir starpība, vai mūs virza sapratne par citu vajadzību pēc palīdzības vai par savu vajadzību pašapliecināties. Pārvarēt savu negribēšanu citu dēļ ir cēla rīcība. Pārvarēt savu negribēšanu sevis dēļ ir liekulība, kas kā balons tiek uzpūsta arvien lielāka, līdz plīst.

Jēzus savstarpējo mīlestību deva kā pavēli: "Tā ir Mana pavēle, lai jūs mīlētu cits citu." (Jāņa 15:17) Ja Jēzus to ir devis kā pavēli, tad Viņš sagaida, ka mēs to pildīsim, – tāpat kā pārējās "cits citu" un "viens otru" pavēles, kas rodamas Bībelē.

Līdzīgi lasām arī Jēzus vārdus Jāņa 13:34: "Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis, lai arī jūs tāpat cits citu mīlētu." Pavēle mīlēt vienam otru dota jau Vecajā Derībā (3. Mozus 19:18, 34). Jaunums ir Jēzus pavēles otrā daļa: "... kā Es jūs esmu mīlējis." Cenšoties piepildīt šo pavēli savā dzīvē, mums vispirms ir jāmeklē pats Jēzus un jāuzticās Viņam. Viņš kļūst ne tikai par paraugu, bet arī par upuri, kas šķīsta mūsu dvēseles no grēkiem (1. Pētera 1:22, 1. Jāņa 1:7) un dara mūs spējīgus mīlēt Viņa spēkā. Pavēles mīlēt vienam otru kontekstā ir arī Jēzus vārdi: "ES ESMU vīnakoks, jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez Manis jūs nenieka

Tā ir Mana pavēle,
lai jūs mīlētu cits citu.
Jēzus, Jāņa ev. 15:17

nespējat darīt." (Jāņa 15:5) Tikai ar Jēzu mēs spējam piepildīt to, ko Viņš pats mums ir licis piepildīt.

Viena no spēcīgākajām Jēzus norādēm uz sevi kā mūsu spēka avotu ir Viņa attiecību ar Tēvu raksturojumā: "Kā Tēvs Mani ir mīlējis, tā Es jūs esmu mīlējis: palieciat Manā mīlestībā!" (Jāņa 15:9) Skaidrs, ka Tēva mīlestība uz Dēlu kā okeāns pārplūda Jēzus mīlestībā uz mācekļiem. Nākamais pants rada sajūtu, ka baušļu turēšanu Jēzus nosaka kā likumu: "Ja jūs turēsiet Manus baušļus, jūs paliksiet Manā mīlestībā, itin kā Es esmu turējis Sava Tēva baušļus un palieku Viņa mīlestībā." (15:10) Tad seko šokējošais pants par prieku – tieši pavēles vidū: "To Es uz jums esmu runājis, lai Mans prieks mājotu jūsu un jūsu prieks būtu pilnīgs." (15:11) Tātad, visu to darot, rezultāts būs prieks, nevis nasta. Tad seko risinājums: "Tas ir Mans bauslis, lai jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis." (15:12) Tātad Jēzus mīlestība uz mācekļiem ir pamats tam, lai mācekļi zinātu, kā mīlēt, un

reizē arī spētu un gribētu mīlēt cits citu. Un tieši tas raksturo Tēva un Dēla attiecības: "Kā Tēvs Mani ir mīlējis, tā Es jūs esmu mīlējis ..." (15:9)

Jēzus attiecības ar Tēvu ir pamatā tam, kā mēs uzlūkojam savas attiecības ar Jēzu. Dēla mīlestība pret mācekļiem, kas nāk no Dieva Tēva mīlestības pret Jēzu, nemazina Jēzus dievišķību. Gluži pretēji: Jēzus tik pilnīgi ir saistīts ar savu Tēvu, ka jebkas, ko mēs saņemam no Jēzus, vienlaikus nāk arī no Dieva Tēva. Tā mēs kļūstam par to pilnīgo attiecību rezultāta baudītājiem, kas ir Tēvam ar Viņa Dēlu Jēzu.

Tātad Jēzus pavēle palikt Viņa mīlestībā ir pavēle palikt pilnīgās attiecībās ar Jēzu, kas kļūst par pamatu mūsu mīlestībai vienam pret otru. Pamatu šīm attiecībām ir licis Jēzus, nomirstot pie krusta. Un Viņš ir viss, kas nepieciešams, lai mēs visu laiku varētu baudīt Viņa žēlastību un palīdzību.

Piepildot "cits citu" Bībeles pavēles, mēs piepildām Dieva gribu. Mēs tiekam spiesti būt tuvu Jēzum, lai būtu spējīgi piepildīt Dieva pavēles. Mēs visu laiku padarām sevi atkarīgus no Jēzus. Un tā mēs padarām Dieva valstību redzamu (Jāņa 13:35).

Vēlu piedzīvojumiem bagātu gadu, kurā Jēzus uzvar mūs ar savu mīlestību un kurā mēs kļūstam par spēcīgu liecību pasaulei par savu piederību Jēzum.

MĀRTIŅŠ BALODIS

LIEPĀJAS PĀVILA DRAUDZES MĀCĪTĀJS